

[Hans Rasmussen.]

til her i et Spørgsmaal om Retsplejeordningen at udtale et Forsvar for den Højesteretsdom, der blev afsagt i 1886.

Saa vil jeg gerne have Lov til at sige blot et Par Ord i Anledning af nogle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Fuglsang i Gaar fremkom med i Anledning af Behandlingen af Ansgar Jensen Sagen ved Domstolen i Herning. Paa selve det, der for det ærede Medlem var Hovedspørgsmaalet og i Virkeligheden var det eneste Spørgsmaal, er der givet Svar fra Justitsministeren ved den tydelige og klare Henvisning til Retsplejeloven; her kan jeg ganske henholde mig til den højtærede Justitsministers Udtalelser og vil for øvrigt blot for egen Regning tilføje, at jeg vil være villig til at stille mig ved Siden af det ærede Medlem og andre, naar de paataaler Ting, som de mener maatte stride mod det, som maa gøre sig gældende i Retten, nemlig Hævdelse af Rettens Værdighed, og Forsømmelser, som sker fra Dommerens Side. Jeg ønsker, der skal være den tilbørlige Orden ved Retterne, og jeg vil være med til at understrege, at det er Dommerens Pligt at sørge for, at det gaar sømmeligt til. Men naar nu det ærede Medlem Hr. Fuglsang i sin Tale i Gaar paa indtrængende Vis søgte at give Udtryk for menneskelige Følelser overfor et Vidne, vil jeg dertil sige, at jeg ikke paa nogen Maade skal bebrejde ham noget i saa Henseende. Det er altid paa sin Plads at sørge for at skaffe de menneskelige Følelser Respekt, men der er en Ting, jeg i høj Grad i Gaar undrede mig over, og som jeg har Indtryk af, at mange undrede sig over, dette, at det ærede Medlem, naar han overhovedet vil røre ved denne Sag, er i Stand til fuldstændig at gemme de rent menneskelige Følelser overfor den fattige Dreng, som dog indtil videre er Hovedpersonen i det Drama, der udspilles ved Retten i Herning. Det har undret mig, og jeg tror mange, at der slet ikke blev ofret et eneste Ord paa ham af det ærede Medlem. Jeg udtaler min Forundring over, at det ærede Medlem var i Stand til at røre ved den Sag i det hele taget uden at lade sine menneskelige Følelser komme til Orde overfor den Dreng, som er blevet saa ilde behandlet, som Tilfældet synes at være med den paa-gældende lille Tjenestegut hos Husbonden i Kølkær.

I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at jeg tror, der er Anledning til at ønske den højtærede Justitsminister til Lykke med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg skønner paa Grundlag af de Udtalelser,

der alt er fremsat, at der vil være betydelige Muligheder for en forholdsvis hurtig Gennemførelse af hele dette store Forslag. Det vil maaske gaa saaledes — men jeg antager ikke, det i synderlig Grad vil røre den højtærede Minister —, at man ved Gennemførelsen paa vigtige Punkter kommer til at etablere det, som Venstre er tilbøjeligt til at kalde den ulovlige Trekant. Naar jeg nemlig ser paa Partigruppernes Stilling, saaledes som den er kommet til Udtryk her gennem Ordførerudtalelserne, saa skønner jeg, at der er Udsigt til, at vi vil komme til at savne Venstres Følgeskab paa visse betydelige Omraader, medens der paa den anden Side er ret glædelige Udsigter til at faa Støtte fra det konservative Folkeparti ved Etableringen af denne „ulovlige“ Trekant, som vi Socialdemokrater ikke plejer at være bange for. Jeg antager i øvrigt ikke, at man fra nogen Side, hvor man for Alvor er interesseret i et godt Resultat i denne Sag, vil komme i Uro, selv om det skulde blive nødvendigt i denne Sag at etablere denne ulovlige Trekant.

Venstres Ordfører (Elmquist) har jo i det hele taget paa vigtige Omraader stillet sig saaledes og ved sine egne Udtalelser mindet om Fortiden paa en saadan Maade, at man fristes til at spørge: Hvor er de henne, de Havets stolte Svaner, der i sin Tid kraftigt gik ind for det, der var Demokratiets Synspunkter, hvor er de henne? Det er, ligesom Borte har taget dem, den ene efter den anden. Og med Hensyn til Erstatningen for disse Havets stolte Svaner fra Venstres Side i tidligere Dage, ja, naar vi skal søge til Bunds i dette Spørgsmaal og lytte efter, hvad der er at høre i saa Henseende, saa synes det mig, at det, vi hører, blot minder om nogle bekymrede: Vak, Vak, fra nogle liggesyge Graaænder derude fra Gadekæret i Nærheden af Edelvege. Der er paa dette Omraade en saa beklagelig, en saa betydelig Forandring, at man ikke kan lade være at lægge Mærke til den Udvikling, der har fundet Sted paa dette Omraade.

Elmquist: Det ærede Medlem, der nu talte, var jo meget højt oppe; jeg skal senere komme tilbage til ham og svare paa nogle af hans Bemærkninger.

Jeg vil gerne begynde med en rent personlig Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg føler nemlig en dyb Trang til at sige det ærede Medlem Tak for den Formaning, han gav mig forleden Dag. Jeg begik den Formastelighed at afbryde det ærede Medlem en enkelt Gang, og det ærede Medlem belærte mig i denne